

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

PREDMET CARIĆ protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 58650/12)

PRESUDA

Ova presuda je ispravljena dana 17. lipnja 2014. sukladno pravilu 81. Poslovnika Suda

STRASBOURG

24. travnja 2014. godine

Ova presuda je konačna, ali može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Carić protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući u Odboru u sastavu od:

- gđa Mirjana Lazarova Trajkovska, *predsjednica*,
  - g. Paulo Pinto de Albuquerque,
  - gđa Ksenija Turković, *suci*,
  - i g. André Wampach, *zamjenik tajnika Odjela*,
- nakon vijećanja zatvorenog za javnost 1. travnja 2014. godine, donosi sljedeću presudu koja je usvojena tog datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovome predmetu pokrenut je na temelju zahtjeva (br. 58650/12) protiv Republike Hrvatske koji je dana 10. kolovoza 2012. godine hrvatski državljanin g. Milan Carić („podnositelj“) podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija“).

2. Podnositelja je zastupala gđa S. Fridrih, odvjetnica iz Siska. Hrvatsku vladu („Vlada“) zastupala je njena zastupnica, gđa Š. Stažnik.

3. Dana 6. svibnja 2013. godine o zahtjevu je obaviještena Vlada.

ČINJENICE**I. OKOLNOSTI PREDMETA**

4. Podnositelj zahtjeva je rođen 1944. godine i živi u Petrinji.

A. Građanski postupak*1. Glavni postupak*

5. Dana 9. listopada 2000. godine podnositelj je podnio tužbu Općinskom sudu u Sisku, tražeći isplatu neisplaćenih mirovina.

6. Dana 4. srpnja 2002. godine Općinski sud u Sisku donio je rješenje o prekidu postupka do završetka upravnog postupka pred Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje. Podnositelj je podnio žalbu.

7. Dana 16. siječnja 2003. godine Županijski sud u Sisku je odbio podnositeljevu žalbu.

8. Dana 5. siječnja 2012. godine Općinski sud u Sisku je nastavio postupak.

9. Dana 10. veljače 2012. godine Općinski sud u Sisku je donio presudu protiv koje je podnositelj podnio žalbu.

10. Dana 31. svibnja 2012. godine Županijski sud u Sisku je odbio podnositeljevu žalbu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

2. Postupak povodom podnositeljevog zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku

11. U međuvremenu, dana 24. studenog 2011. godine, podnositelj zahtjeva je podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku Županijskom sudu u Sisku, prigovarajući duljini navedenog građanskog postupka.

12. Dana 24. siječnja 2012. godine Županijski sud u Sisku utvrdio je povredu prava podnositelja zahtjeva na suđenje u razumnom roku, dodijelio mu 4.500 hrvatskih kuna (HRK) na ime naknade štete, te naložio Općinskom sudu u Sisku da donese odluku u predmetu podnositelja zahtjeva u roku od šest mjeseci od primitka ove odluke.

13. Povodom žalbe državnog odvjetništva, dana 4. lipnja 2012. godine tročlano vijeće Vrhovnog suda Republike Hrvatske smanjilo je iznos naknade dodijeljene podnositelju na 500 HRK.

14. Podnositelj je zatim podnio ustavnu tužbu koju je Ustavni sud Republike Hrvatske dana 18. listopada 2012. godine proglasio nedopuštenom.

B. Upravni postupak

1. Glavni postupak

15. Dana 19. travnja 2001. godine Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područni ured u Sisku, donio je odluku o podnositeljevom zahtjevu za isplatu mirovine.

16. Dana 15. svibnja 2001. godine podnositelj je podnio žalbu.

17. Dana 13. srpnja 2001. godine Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Središnji ured, odbio je podnositeljevu žalbu.

18. Dana 2. ožujka 2006. godine, povodom podnositeljeve tužbe, Upravni sud Republike Hrvatske ukinuo je drugostupanjsku odluku i vratio predmet na ponovno odlučivanje Središnjem uredu.

19. Dana 8. svibnja 2006. godine Središnji ured je ukinuo prvostupanjsku odluku i vratio predmet na ponovno odlučivanje Područnom uredu Sisak.

20. Dana 18. rujna 2006. godine Područni ured Sisak donio je novu odluku te je podnositelj ponovno podnio žalbu.

21. Dana 3. travnja 2007. godine Središnji ured je odbio podnositeljevu žalbu.

22. Dana 7. srpnja 2011. godine Upravni sud Republike Hrvatske je odbio podnositeljevu tužbu.

2. *Postupak povodom podnositeljevog zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku*

23. Dana 12. svibnja 2011. godine podnositelj je podnio zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, prigovarajući duljini navedenog upravnog postupka.

24. Odlukom od 5. listopada 2011. godine Vrhovni sud je utvrdio povredu podnositeljevog prava na suđenje u razumnom roku, te mu je dodijelio naknadu u iznosu od 6.500 HRK.

25. Podnositelj je podnio žalbu, a 7. rujna 2012. godine tročlano vijeće Vrhovnog suda je odbilo njegovu žalbu kao neosnovanu.

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANKA 6. STAVKA 1. KONVENCIJE

26. Podnositelj zahtjeva prigovarao je da je duljina građanskog postupka u suprotnosti sa zahtjevom „razumnog roka“, utvrđenim u članku 6. stavku 1. Konvencije, koji glasi kako slijedi:

„Radi utvrđivanja svojih prava i obveza građanske naravi ... svatko ima pravo da ... sud ... u razumnom roku ispita njegov slučaj.“

A. Dopuštenost

27. Vlada je tvrdila da podnositelj nema status žrtve u smislu članka 34. Konvencije. Istaknula je da su, u svjetlu činjenice da je građanski postupak bio u prekidu do završetka upravnog postupka, domaći sudovi utvrdili povredu podnositeljevog prava na suđenje u razumnom roku, donijeli svoje odluke u roku koji je odredio viši sud i dodijelili podnositelju dostatnu naknadu.

28. Podnositelj zahtjeva je izrazio neslaganje s Vladom.

29. Sud primjećuje da je, u trenutku kada je Županijski sud u Sisku utvrdio povredu podnositeljevog prava na suđenje u razumnom roku, dodijelio podnositelju naknadu od 500 HRK i naložio da postupak završi u roku šest mjeseci, građanski postupak trajao nekih jedanaest godina i dva mjeseca na dvije razine nadležnosti. Postupak je prekinut do završetka upravnog postupka za koji je Vrhovni sud utvrdio da je predugo trajao i stoga dodijelio podnositelju naknadu u iznosu od 6.500 HRK. Stoga,

uzimajući u obzir iznos naknade koji su dodijelili Županijski sud u Sisku i Vrhovni sud, Sud utvrđuje da naknada dosuđena pred domaćim sudovima ne odgovara onome što bi Sud vjerojatno dosudio na temelju članka 41. Konvencije za predugo trajanje građanskog postupka u odnosu na isto razdoblje (vidi *Cocchiarella protiv Italije* (VV), br. 64886/01, §§ 65-107, ECHR 2006-V).

30. U takvim okolnostima, Sud utvrđuje da podnositelj nije izgubio status žrtve u smislu članka 34. Konvencije. Slijedi da Vladin prigovor mora biti odbijen.

31. Sud primjećuje da zahtjev nije očito neosnovan u smislu članka 35. § 3 (a) Konvencije. Nadalje primjećuje da nije nedopušten po bilo kojoj drugoj osnovi. Stoga mora biti proglašen dopuštenim.

B. Osnovanost

32. Sud ponavlja da razumnost duljine postupka mora biti procijenjena u svjetlu okolnosti predmeta i u odnosu na sljedeće kriterije: složenost predmeta, ponašanje podnositelja i mjerodavnih tijela, te važnost onoga o čemu postoji spor za podnositelja zahtjeva (vidi između mnogo drugih izvora, *Frydlender protiv Francuske* [VV], br. 30979/96, stavak 43., ECHR 2000-VII).

33. Sud je često utvrđivao povrede članka 6. stavka 1. Konvencije u predmetima sa sličnom problematikom kao i u ovom predmetu (vidi *Frydlender*, citiran gore).

34. Nakon razmatranja cjelokupnog materijala koji mu je podnesen, Sud smatra da Vlada nije navela nijednu činjenicu ili argument koji bi ga uvjerili da u ovom predmetu donese drukčiji zaključak. Uzimajući u obzir svoju sudsku praksu glede navedenog, Sud smatra da je u ovom predmetu duljina trajanja postupka bila prekomjerna i da nije bila u skladu sa zahtjevom „razumnom roka“.

35. Stoga je došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije.

II. PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

36. Članak 41. Konvencije propisuje:

„Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije i dodatnih protokola, a unutarnje pravo zainteresirane visoke ugovorne stranke omogućava samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, dodijeliti pravednu naknadu povrijeđenoj stranci.“

A. Šteta

37. Podnositelj zahtjeva potražuje 3,250 eura (EUR) u pogledu nematerijalne štete.

38. Vlada podnositeljev zahtjev smatra prekomjernim, neosnovanim i nepotkrijepljenim.¹

39. Sud ponavlja da kada je podnositelj iskoristio domaća pravna sredstva i na taj način dobio utvrđenje povrede, te mu je dodijeljena naknada još uvijek može tvrditi da je „žrtva“, iznos koji će se dodijeliti temeljem članka 41. može biti manji od iznosa koje Sud dodjeljuje u sličnim slučajevima. U tom slučaju podnositelju mora biti dodijeljena razlika između iznosa kojeg je dobio od domaćih sudova i iznosa koji se ne bi smatrao očigledno nerazumnim u usporedbi sa iznosima koje dodjeljuje Sud. Podnositelju također treba dodijeliti određeni iznos u odnosu na faze postupka koje možda nisu uzete u obzir od strane domaćih sudova (vidi, *mutatis mutandis*, gore citiranu presudu *Cocchiarella protiv Italije* [VV], stavci 139.-141.; *Jakupović protiv Hrvatske*, br. 12419/04, stavak 33., 31. srpanj 2007.; *Skokandić protiv Hrvatske*, br. 43714/02, stavak 59., 31. srpanj 2007.; *Husić protiv Hrvatske*, br. 14878/04, stavak 31., 25. listopada 2007. i *Letica protiv Hrvatske*, br. 27846/05, stavak 34., 18. listopada 2007.).

40. Sud ponavlja da su domaći sudovi dodijelili podnositelju iznos od otprilike 930 EUR (vidi gore stavak 29.). Presuđujući po pravičnoj osnovi, te uzimajući u obzir okolnosti ovog predmeta, karakteristike zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, kao i činjenicu da je usprkos ovom domaćem pravnom sredstvu Sud utvrdio povredu, Sud smatra da podnositelju treba dodijeliti 1,800 EUR u odnosu na mjerodavno razdoblje.

41. Sukladno navedenome, podnositelju se dodjeljuje iznos od 1,800 EUR na ime nematerijalne štete, uz sve poreze koji bi mogli biti zaračunati na taj iznos.

B. Troškovi i izdaci

42. Podnositelj također potražuje 2.075 EUR na ime troškova i izdataka nastalih pred domaćim sudovima i pred Sudom.

43. Vlada podnositeljev zahtjev smatra nepotkrijepljenim i nerazumnim.²

44. Uzevši u obzir dokumente kojima raspolaže i svoju sudsku praksu, Sud smatra razumnim dodijeliti podnositelju iznos od 1,500 EUR za troškove po svim osnovama, uz sve poreze koji bi podnositelju mogli biti zaračunati na te iznose.

---

¹ Ispravljeno 17. lipnja 2014.: tekst je glasio „Vlada nije izrazila nikakav stav o navedenom.“

² Ispravljeno 17. lipnja 2014.: tekst je glasio „Vlada nije izrazila nikakav stav o navedenom.“

C. Zatezna kamata

45. Sud smatra primjerenim da se stopa zatezne kamate temelji na najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za tri postotna boda.

IZ TIH RAZLOGA, SUD JEDNOGLASNO,

1. *Utvrđuje* da je zahtjev dopušten;
2. *Presuđuje* da je došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije;
3. *Presuđuje*
  - (a) da tužena država treba isplatiti podnositelju u roku od tri mjeseca sljedeće iznose, a koje iznose je potrebno preračunati u hrvatske kune prema tečaju važećem na dan isplate;
    - (i) 1,800 EUR (tisuću i osam stotina eura), uvećan za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva, na ime nematerijalne štete
    - (ii) 1,500 EUR (tisuću i pet stotina eura) uvećan za sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva, na ime troškova;
  - (b) da se od protoka naprijed navedena tri mjeseca do namirenja na prethodno spomenute iznose plaća obična kamata prema stopi koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećanoj za tri postotna boda;
4. *Odbija* preostali dio podnositeljevog zahtjeva za pravičnom naknadom.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otposlano u pisanom obliku dana 24. travnja 2014. godine, sukladno pravilu 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

André Wampach
zamjenik tajnika

Mirjana Lazarova Trajkovska
predsjednica

© Ured zastupnika RH pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana.